

Chương 348: Chuẩn Bị Tiến Đến Lâu Đài Ma Vương

(Số từ: 3032)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:50 AM 12/04/2023

Mặc dù Airi không sở hữu sức mạnh quyền rũ đặc trưng của một Succubus, nhưng cô ấy dường như cảm thấy điều đó là không cần thiết. Cô đã lôi kéo thành công các nhà môi giới quyền lực địa phương khi điều hành một quán rượu.

Airi tuyên bố rằng phần quan trọng nhất là giai đoạn đầu và sẽ không có nhiều khó khăn trong tương lai.

Đó là vấn đề lừa dối và thao túng những người mà cô đã giành được trái tim, để rút cạn tài nguyên của họ.

Làm thế nào cô ấy sẽ xử lý ác ý mà cô ấy sẽ nhận được sau khi mọi thứ được giải quyết? Đã có một kế hoạch tại chỗ?

Giống như tôi đang mạo hiểm một mình, Airi dường như quyết tâm chấp nhận rủi ro, ngay cả khi tôi không muốn cô ấy làm thế.

"Đợi chút nữa đi, Valier."

Airi nhìn tôi và mỉm cười.

"Ngày tôi dâng tặng Quần đảo Edina cho anh không còn xa nữa."

Cô ta lên kế hoạch nuốt chửng toàn bộ Quần đảo Edina chứ không chỉ độc chiếm quyền thương mại.

Khi tôi gặp những succubus bị bắt lần đầu tiên, tôi đã mong họ được sống yên bình.

Khi tôi nói về việc giành quyền kiểm soát sức mạnh tài chính của đế chế, tôi nghĩ rằng thật tốt khi mơ về một mục tiêu như vậy nếu nó mang lại mục đích sống cho tôi.

Nhưng xem hành động của Airi, có vẻ như cô ấy không thể đạt được mục tiêu đó.

"Tôi đồng ý, nhưng chúng ta hãy kiềm chế đừng làm bất cứ điều gì quá nguy hiểm."

"Được rồi, cảm ơn anh đã lo lắng cho tôi."

Ban đầu chúng tôi có thái độ thù địch với nhau, nhưng sau khi tôi cứu cô ấy, Airi đã thay đổi thái độ với tôi. Tôi chưa bao giờ biết quá khứ giữa chúng tôi, vì vậy tôi không nghĩ nhiều về nó.

Tôi đã biết được một số điều bất ngờ khi kiểm tra tình hình của Airi ở Quần đảo Edina.

Nếu Airi thành công ở Quần đảo Edina, cuối cùng, cả hai chúng tôi sẽ có ích cho nhau. Tôi không thể biết việc sử dụng đó sẽ là gì ngay bây giờ.

"Dù sao thì, tôi đến đây vì tôi có một câu hỏi."

Cuối cùng, tôi có thể đi đến vấn đề chính.

"Anh đang tò mò về những gì?"

"Tôi sẽ sớm trở lại Lâu đài Ma vương, và tôi muốn biết những gì ở đó."

"...Lâu đài Ma vương?"

"Đúng vậy."

"Nó vẫn bị chiếm đóng bởi các lực lượng đế quốc. Ngay cả khi anh cải trang thành con người..."

"Sẽ không có vấn đề gì vì tôi đã có sự cho phép của Hoàng tộc."

"À, tôi hiểu rồi. Nhưng anh muốn hỏi tôi điều gì...? Đúng rồi, anh bị mất trí nhớ..."

Airi dường như có ý tưởng về những gì tôi muốn tìm hiểu bằng cách quay trở lại Lâu đài Ma vương.

"Trong Lâu đài Ma vương, có một khu vực hạn chế chỉ dành cho hoàng tộc. Nhưng con người hắc đã tìm kiếm nó kỹ lưỡng. Tôi nghi ngờ không còn thứ gì hữu ích..."

Charlotte và Saviolin Tana hy vọng tìm thấy thứ gì đó trong Lâu đài Ma vương.

Tuy nhiên, tôi muốn biết liệu có thứ gì còn sót lại trong Lâu đài Ma vương hay không, ngay cả khi nó không liên quan đến việc giải cứu Charlotte.

Vẫn sẽ có những người trong Lâu đài Ma vương với mục đích thăm dò hoặc nghiên cứu, và vì vậy đó không phải là nơi tôi có thể ghé thăm bất cứ lúc

nào tôi muốn, ngay cả khi giả sử Reinhardt xuất hiện.

Bây giờ là cơ hội duy nhất

Theo Airi, có một khu vực hạn chế chỉ dành cho Hoàng tộc.

Tuy nhiên, nó dường như không có kết giới vật lý. Nếu cho rằng nó đã bị cướp bóc, thì sẽ không có gì để đạt được ở đó. Airi nhú mày, trầm ngâm suy nghĩ.

"Tôi không chắc. Nhưng phải có một nơi trong Lâu đài Ma vương mà chỉ Ma vương mới có thể vào. Tất nhiên, nó sẽ bị phong tỏa để ngăn những người khác... Có thể con người vẫn chưa tìm ra nó."

Airi nói rằng cô ấy không biết chắc, nhưng có thể có một nơi như vậy.

"Làm thế nào để cô biết về nó?"

"...Ma vương tiền nhiệm đã từng thỉnh thoảng đưa anh đến một nơi nào đó trong Lâu đài Ma vương."

Airi không thể không biết về ký ức của Valier, thứ mà tôi không có, và các sự kiện trong Lâu đài Ma vương.

"Tôi cũng không biết nó ở đâu, và mẹ tôi không bao giờ trả lời khi tôi hỏi bà về nó. Tuy nhiên, có vẻ như bà ấy biết điều gì đó."

"Vậy là có một loại không gian bí mật?"

"Có thể. Tuy nhiên, tôi không biết chính xác ở đâu."

Nơi mà Ma vương tiền nhiệm đã từng thỉnh thoảng đưa Valier đến.

Mẹ của Airi, người từng là một trong Tứ Thiên Vương, dường như biết điều gì đó nhưng không nói cho Airi biết.

Có khả năng con người đã phát hiện ra nơi này, nhưng cũng có khả năng họ chưa phát hiện ra.

Không gian bí mật trong Lâu đài Ma vương nơi Ma vương trước đây từng đưa con trai mình đến.

Phải có một cái gì đó ở đó.

Tôi phải tìm ra nó là gì.

Cuộc hội ngộ ngắn ngủi của tôi với Airi đã kết thúc.

"Anh có thể ở lại đây vài ngày nữa mà."

Airi nhìn tôi tiếc nuối, như thể cô ấy không muốn tôi rời đi ngay lập tức.

"Thật xin lỗi, tôi không có thời gian."

"...Tôi đoán vậy."

Airi cẩn thận nhìn xuống.

Valier từng là một tay ăn chơi vô dụng, dựa dẫm vào quyền lực của cha mình, và Airi, con gái của Nữ hoàng Succubus, được cho là sẽ kỷ luật anh ta.

Giờ đây, trong Ma giới đổ nát, chúng tôi là những hoàng tử và công chúa cuối cùng còn sót lại của một vương quốc đã bị huỷ diệt.

Airi đến gần tôi và nhẹ nhàng nắm lấy cả hai tay tôi.

“Anh phải được an toàn, Valier.”

Đối mặt với ánh mắt của cô ấy, tôi cảm thấy một cảm giác khó chịu kỳ lạ do một cảm xúc kỳ lạ nào đó.

Có phải vì bản chất chủng tộc của Nữ hoàng Succubus rất dễ yêu mến?

KHÔNG.

Đó không phải là nó.

Tôi không phải là Valier, nhưng tôi có một cảm giác kỳ lạ như thể Valier đang đáp lại.

Valier đã bị Airi hành hạ, nhưng bằng cách nào đó, theo bản năng, tôi biết.

Một sự chắc chắn kỳ lạ rằng Valier thích Airi.

Cảm giác đặc biệt mà tôi cảm thấy khi nhìn vào mắt Airi đã cho tôi sự chắc chắn đó.

Nếu lịch sử diễn ra như ban đầu, Airi sẽ trở thành nô lệ trong đế chế, và Valier sẽ chết lang thang trong vùng hoang dã.

Tất nhiên, tôi không phải là Valier.

Tôi cũng không bị quyến rũ bởi chủng tộc Succubus.

Vì thế.

"Cũng đừng ép mình quá."

"Được rồi."

Tôi chỉ bày tỏ sự quan tâm đến Airi xuất phát từ tình bạn thân thiết.

Trong chớp mắt, ngay khi chúng tôi đến Quần đảo Edina, thì việc trở về của chúng tôi cũng nhanh chóng như vậy.

Lucynil đề nghị trông chừng chúng tôi nếu chúng tôi đến lâu đài của Ma vương, nhưng tôi đã từ chối.

Khu vực xung quanh lâu đài của Ma vương đã được kiểm soát chặt chẽ bởi lực lượng con người, và chúng tôi có Saviolin Tana đi cùng. Nếu cô ấy và Lucynil vô tình gặp nhau, điều gì đó kỳ lạ có thể xảy ra.

Vì vậy, Lucynil quyết định tốt hơn là nên ở lại Thủ đô Đế quốc và hỗ trợ nhiệm vụ của Sarkegar.

Có một không gian bí mật trong lâu đài của Ma Vương.

Tuy nhiên, cả tôi và Airi đều không biết nó ở đâu.

Và nếu tôi muốn tìm ra nơi đó, tôi cần phải tránh ánh mắt của người khác và bí mật đi vào, nhưng tôi vẫn chưa có kế hoạch thích hợp cho việc đó.

May mắn thay, các triệu chứng của Charlotte không trở nên tồi tệ hơn trước khi chúng tôi khởi hành đến Ma giới.

Tại ký túc xá của Royal Class, Saviolin Tana đã bí mật gọi cho tôi.

Thời gian là ban đêm. Bên ngoài ký túc xá của Royal Class, tôi đối mặt với Saviolin Tana trong một không gian tối.

"Hoàng đế đã cho phép, hai ngày nữa chúng ta sẽ đi."

"Vâng."

Khi tôi bình tĩnh trả lời, Saviolin Tana bất ngờ nắm lấy vai tôi.

Cô ấy nhìn vào mắt tôi với vẻ mặt nghiêm túc.

"Reinhardt, tôi yêu cầu cậu đi cùng tôi vì ích kỷ, nhưng tôi nghĩ cậu không nhận thức đầy đủ về những rủi ro liên quan đến việc này."

"...Rủi ro?"

"Đúng vậy, Công chúa Điện hạ rất lo lắng khi cậu đi theo chúng tôi."

Charlotte đã cảm ơn tôi, nhưng cô ấy cũng nói rằng nó rất nguy hiểm và tôi không cần phải đến.

Vì vậy, cô đã lo lắng về nó trong nhiều ngày.

Vẫn còn một mối đe dọa chưa biết tại lâu đài của Ma vương?

Charlotte có nghĩ rằng tôi đang gặp quá nhiều rủi ro khi đi cùng họ không?

“Ý cô là lâu đài của Ma vương rất nguy hiểm sao...”

"Không, đó không phải là vấn đề."

Như thể tôi hoàn toàn bỏ lỡ vấn đề, cô ấy lắc đầu.

"Tôi không quan tâm đến chính trị, nhưng tôi cũng ở một vị trí mà tôi không cần phải tham gia vào các vấn đề chính trị. Đó không phải là khoe khoang; đó là sự thật."

—Hiệp sĩ mạnh nhất trên lục địa.

Nhờ tầm ảnh hưởng và sức mạnh của mình, cô ấy có thể sống mà không cần dính líu đến chính trị nếu muốn.

Nhưng không phải tôi, rõ ràng.

Tôi cũng biết điều đó.

Kẻ yếu sống giữa chính trường không thể giữ thái độ trung lập. Điều đó chỉ có thể xảy ra sau khi đảm bảo quyền lực hoặc ảnh hưởng.

Khi cô ấy đề cập đến chính trị thay vì nguy hiểm về tính mạng, tôi nghĩ mình đã hiểu điều Saviolin Tana đang nói.

“Cô đang nói về... Bertus?”

"Đúng vậy."

Bertus và Charlotte.

Tôi đã phần nào quên mất vấn đề giữa hai người họ. Charlotte quý trọng tôi, và đã khá lâu rồi kể từ khi Bertus thực hiện bất kỳ hành động nào chống lại tôi.

"Có rất nhiều người ở Ma giới. Và việc Công chúa Điện hạ và tôi đang trực tiếp đến đó là điều chúng tôi không thể che giấu. Vì vậy, nếu cậu đi cùng chúng tôi, sự thật đó cuối cùng sẽ được tiết lộ."

"..."

Nếu tôi đến Lâu đài Ma vương với Charlotte, Bertus cuối cùng sẽ phát hiện ra điều đó.

Bertus sẽ biết rằng tôi đã kiên quyết đứng về phía Charlotte.

"Cậu đã nhận được Huy hiệu Hoàng tộc. Hoàng tử Điện hạ sẽ sớm biết rằng cậu là chủ nhân của Tiamata."

Và có vấn đề để trở thành Quán quân của Towan. Đó không phải là thông tin mà Bertus có thể bỏ lỡ, rằng Ellen và tôi đã cùng nhau nhận được Huy hiệu Hoàng tộc.

Tất nhiên, tầm quan trọng của tôi với tư cách là một con người đã tăng lên, và rõ ràng là tôi đứng về phía Charlotte.

Điều này có nghĩa là chỉ cần đến Ma giới, tôi chắc chắn sẽ biến Bertus thành một kẻ thù nhất định trong tương lai.

Saviolin Tana không phải là không biết gì về chính trị, mặc dù cô ấy không tham gia vào các vấn đề chính trị.

Có vẻ như cô ấy đang cảnh báo tôi, nghĩ rằng tôi không biết mối nguy hiểm thực sự của vấn đề này.

"Đây là lần cuối cùng, Reinhardt. Thật lạ khi tôi nói điều này sau khi yêu cầu một ân huệ, nhưng cậu không cần phải đến nếu nó quá nguy hiểm. Điện hạ cũng mong muốn điều đó."

Charlotte dường như không muốn đặt tôi vào nguy hiểm nữa.

Nếu tôi đến Ma giới với Charlotte, cuối cùng tôi sẽ biến Bertus thành kẻ thù.

Nhưng điều gì sẽ thay đổi nếu tôi ở lại đây và không làm gì cả?

Dù sao thì cũng phải biết rằng tôi là Quán quân của Towan.

Tôi cần tìm hiểu không chỉ về cách điều trị cho Charlotte mà còn về những gì còn sót lại trong Lâu đài Ma vương.

Và tôi biết rằng những lo lắng của Saviolin Tana và Charlotte hẳn là vô căn cứ.

Huy hiệu Hoàng tộc được trao cho tôi.

Nó đã nói lên tất cả mọi thứ rồi.

"Tôi không nghĩ Bertus ngu ngốc đến mức bắt cần đặt tay lên Quán quân của Towan."

"....."

Một sự đối xử tương đương với quyền lực?

Không, thậm chí còn hơn thế nữa.

Tại thời điểm này, đối với nhân loại, Ellen và tôi quan trọng hơn cả Hoàng tử, Công chúa hay thậm chí là Hoàng đế.

Trong tình huống như vậy, nếu Bertus cố giết tôi hoặc làm hại tôi chỉ vì tôi đứng về phía Charlotte, anh ta sẽ phải đối mặt với cơn thịnh nộ của vị Hoàng đế đang giận dữ.

Ellen và tôi có thể bị tiêu diệt trong cuộc chiến chống lại Ma vương, nhưng cho đến thời điểm đó, chúng tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nhận được sự đối xử quan trọng nhất trên lục địa.

Ragan Artorius có thể đã không sử dụng bất kỳ lợi thế chính trị nào, nhưng tôi sẽ không như vậy.

Bertus sẽ không chạm vào tôi.

Chỉ cần không phải là sự kiện bại lộ thân phận thật sự của tôi, hẳn tuyệt đối sẽ không động vào tôi.

"Vậy, tôi sẽ đi."

Nhưng liệu danh tính của tôi có bị che giấu một khi Bertus trở thành kẻ thù?

Đó là điều không chắc chắn.

".....Được rồi, tôi sẽ chuyển lời nhắn đó cho Công chúa."

Tôi biết rằng nhân duyên của mình đang đến gần, và tôi không thể che giấu thân phận thật của mình mãi được.

—Quán quân Towan.

Điều đó sẽ bảo vệ tôi trong mọi hoàn cảnh và môi trường chính trị.

Tôi đã vạch trần tàn dư của lực lượng Ma giới, làm leo thang cuộc khủng hoảng của nhân loại, và thông qua tư cách là Quán quân của Towan, tôi đã thiết lập cơ sở chính trị để bảo vệ chính mình.

Đó là một hành động khá hèn hạ, hành động như một vị cứu tinh trong một cuộc khủng hoảng mà tôi đã xúi giục, nếu người ta chỉ nhìn vào bề mặt.

Cuối cùng, những lời của Eleris về mục đích chính trị lớn hơn của Tiamata đã được chứng minh là đúng.

Ngày mà chúng tôi quyết định lên đường đến Vương quốc của Ma vương.

"Thực sự không sao đâu. Em sẽ không đi lâu đâu, và anh thực sự không cần phải đến đó..."

Charlotte bỏ đi với vẻ mặt ảm đạm. Cô ấy luôn biết ơn nhưng cảm thấy tiếc vì cô ấy chỉ có thể nhận từ tôi mà không bao giờ đề nghị giúp đỡ.

Ngay cả nhiệm vụ này, mặc dù có một chỗ dựa chính trị vững chắc, nhưng cũng chứa đựng những rủi ro lớn.

Vì vậy, đến ngày đi, tôi có thể nhìn thấy cô ấy ước rằng tôi không đi cùng họ.

"Khi anh nghe những lời như vậy từ một người đã khóc và bám lấy anh trong bộ đồ ngủ của mình khi mọi thứ trở nên khó khăn, thật khó tin."

"C-cái gì?!"

Mất cảnh giác trước lời nói của tôi, mặt Charlotte đỏ bừng, và Saviolin Tana, người đã chuẩn bị xong cho chuyến khởi hành gần đó, trông có vẻ sững sốt.

"Khi mọi thứ thực sự không như ý muốn, than vãn và khóc lóc cũng chẳng ích gì. Vì vậy, chỉ cần yên lặng đi cùng."

"Anh nói cái gì cơ?"

Mặt Charlotte đỏ bừng khi cô ấy bắt đầu đánh tôi một cách điên cuồng.

"Đúng vậy, cứ giận như vậy đi."

"...Cái gì?"

Nhìn vẻ mặt hối lỗi của Charlotte khiến tôi càng cảm thấy đau khổ hơn.

"Nó khiến anh cảm thấy thoải mái hơn."

Charlotte thẫn thờ nhìn tôi, môi cô ấy run rẩy trước khi cuối cùng phát ra một tiếng hét nghẹn ngào.

“...Anh thực sự kỳ lạ. Anh khiến mọi người cảm thấy biết ơn, rồi căm ghét, rồi lại biết ơn!”

Charlotte lao về phía trước, sục sịt mũi, và Saviolin Tana thở dài khi nhìn tôi.

“Cậu thân nhiên nói về những thứ có thể khiến cậu bị bắt vì Lèse-Majesté, và tôi còn lạ hơn khi đã quen với những trò hề của cậu.” (Tluc: Lèse-majesté có nghĩa là xúc phạm người cai trị)

Trong hoàn cảnh bình thường, cô ấy sẽ can thiệp và gọi hành động của tôi là liều lĩnh, nhưng tôi đã hành động theo cách này quá nhiều nên giờ cô ấy chỉ có thể hoang mang và không can thiệp.

Saviolin Tana dường như thấy lạ là cô ấy đã quen với những trò hề của tôi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading